

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 11 listopada 2021 r. – Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

(Sprawa C-681/21)

(2022/C 84/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Organ wnoszący skargę rewizyjną: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau, reprezentowany przez Finanzprokurator

Uczestnik postępowania: BB

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 i ust. 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ lub zasady pewności prawa, poszanowania praw nabytych oraz zasady skuteczności prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu – takiemu jak to będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – zgodnie z którym w wyniku zmiany przepisów regulujących emerytury uprzywilejowana w przeszłości grupa urzędników utraciła ze skutkiem wstecznym część emerytury, a w wyniku tej zmiany (usunięcie ze skutkiem wstecznym korzyści przysługującej uprzywilejowanej w przeszłości grupie poprzez zrównanie jej z dyskryminowaną w przeszłości grupą) ta część emerytury nie przysługuje już (dłużej) także dyskryminowanej poprzednio grupie urzędników, która to część przysługiwałaby tejże grupie – w wyniku niestosowania przepisu krajowego sprzecznego z prawem Unii w celu zapewnienia równego traktowania z uprzywilejowaną uprzednio grupą – z uwagi na już (wielokrotnie) sądowo stwierdzoną dyskryminację ze względu na wiek?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 11 listopada 2021 r. – „HSC Baltic” UAB, „Mitnija” UAB, „Montuotojas” UAB/Vilniaus miesto savivaldybės administracija

(Sprawa C-682/21)

(2022/C 84/33)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszące skargę kasacyjną: „HSC Baltic” UAB, „Mitnija” UAB, „Montuotojas” UAB

Druga strona postępowania kasacyjnego i pozostali uczestnicy postępowania: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Bankrutuojanti UAB „Active Construction Management”, „Vilniaus vystymo kompanija” UAB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 ust. 1, art. 57 ust. 4 lit. g) i art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24⁽¹⁾ oraz art. 1 ust. 1 akapit czwarty i art. 1 ust. 3 dyrektywy 89/665⁽²⁾ (rozpatrywane łącznie lub oddzielnie, ale bez ograniczenia do treści tych przepisów) należy interpretować w ten sposób, że decyzja instytucji zamawiającej o wpisaniu danego przedsiębiorcy do wykazu nierzetelnych wykonawców, a tym samym ograniczeniu na pewien czas jego zdolności do uczestnictwa w ogłoszonych później postępowaniach o udzielenie zamówienia z tego powodu, że ów przedsiębiorca dopuścił się istotnego naruszenia umowy zawartej z tą instytucją zamawiającą, jest środkiem, który może podlegać zaskarżeniu przed sądem?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze – czy wyżej wymienione przepisy prawa Unii (rozpatrywane łącznie lub oddzielnie, ale bez ograniczenia do treści tych przepisów) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym i praktyce ich stosowania, na podstawie których: a) instytucja zamawiająca, w związku z rozwiązaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego z powodu istotnego naruszenia jej warunków, nie podejmuje formalnej (odrębnej) decyzji o wpisie przedsiębiorcy do rejestru nierzetelnych wykonawców; b) wykonawcy nie powiadamia się z wyprzedzeniem o mającym nastąpić wpisie do rejestru nierzetelnych wykonawców i w związku z tym nie ma on możliwości złożenia stosownych wyjaśnień, a następnie skutecznego zakwestionowania wpisu; c) zamawiający nie przeprowadza indywidualnego badania okoliczności nienależytego wykonania umowy, wobec czego, jeśli umowa w sprawie zamówienia publicznego została rozwiązana zgodnie z prawem z powodu istotnego jej naruszenia, przedsiębiorca odpowiedzialny de iure za to naruszenie zostaje automatycznie wpisany do rejestru nierzetelnych wykonawców?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na dwa pierwsze pytania – czy przywołane powyżej przepisy prawa Unii (rozpatrywane łącznie lub oddzielnie, ale bez ograniczenia do treści tych przepisów) należy interpretować w ten sposób, że partnerzy konsorcjum (podmioty tworzące wspólnego wykonawcę), którzy wykonali umowę w sprawie zamówienia publicznego rozwiązaną zgodnie z prawem z powodu istotnego naruszenia jej warunków, mogą wykazać swoją rzetelność i tym samym zostać wyłączeni z rejestru nierzetelnych wykonawców, dzięki powołaniu się między innymi na wysokość (wartość) udziału w wykonanym zamówieniu, niewypłacalność partnera będącego liderem konsorcjum, działania tego partnera i przyczynienie się instytucji zamawiającej do niewykonania zamówienia?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

(²) Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (89/665/EWG) (Dz.U. 1989, L 395, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 12 listopada 2021 r. – Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos/Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija

(Sprawa C-683/21)

(2022/C 84/34)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos

Druga strona postępowania: Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 4 pkt 7 RODO (¹) pojęcie „administratora” można interpretować w ten sposób, że osobę zamierzającą nabyć narzędzie do zbierania danych (aplikację mobilną) w drodze zamówienia publicznego, niezależnie od faktu, że zamówienie publiczne nie zostaje udzielone oraz że nie dochodzi do przekazania utworzonego produktu (aplikacji mobilnej), z myślą o nabyciu którego skorzystano z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, również należy uważać za administratora?
- 2) Czy zawarte w art. 4 pkt 7 RODO pojęcie „administratora” można interpretować w ten sposób, że instytucję zamawiającą, która nie nabyła prawa własności do utworzonego produktu informatycznego i nie weszła w jego posiadanie, choć ostateczna wersja utworzonej aplikacji zawiera odnośniki lub interfejsy do tego podmiotu publicznego lub choć w polityce prywatności, która nie została oficjalnie zatwierdzona ani uznana przez dany podmiot publiczny, wskazano, iż ów podmiot publiczny jest administratorem, również należy uważać za administratora?
- 3) Czy zawarte w art. 4 pkt 7 RODO pojęcie „administratora” można interpretować w ten sposób, że osobę, która nie wykonywała żadnych faktycznych operacji przetwarzania danych zdefiniowanych w art. 4 pkt 2 RODO lub nie udzieliła wyraźnego pozwolenia/wyraźnej zgody na wykonywanie takich operacji, również należy uważać za administratora? Czy okoliczność, że produkt informatyczny wykorzystywany do przetwarzania danych osobowych został utworzony zgodnie ze zleceniem sformułowanym przez instytucję zamawiającą, jest istotna dla wykładni pojęcia „administratora”?